

vtile & delectabile: Ratio autem per se A-
tendit ad bonum secundum rectam ra-
tionem, honestum, vtile, & delectabile.
T E R T I O, *A pueritia sua*: interpretan-
tur ab adolescentia, quae est tertia aetas
hominis, consequens infantiam & pue-
ritiam: vel etiam quando homo ratio-
ne & libero arbitrio utriusque incipit.

Sed I. retinenda est proprietas tex-
tus huius, & praecedentis huic similis,
quod omne figmentum cordis humani
accusat, non sola cogitatio aut appe-
titus. Imo si cogitatio accusatur: quan- B
to magis reliqua omnia cordis figmen-
ta? II. Non de pronitate in malum, sed
de ipsa malitia figurorum cordis Deus
queritur: & est quidem pugna appeti-
tus sensitiui ac voluntatis rationalis in
moralibus. Sed nec semper, nec in diui-
nis, in quibus summa utriusque est sum-
ma conspiratio ad malum. Rationem
autem ferri ad optima, dixit quidem A-
ristoteles: ὅρθως γέ τοι τὰ βέλτιστα τοῦ γρά-
ματος οὐδεὶς. Ac verum id esset, si ratio C
recta esset, hoc est, incorrupta. Sed Deus
pronuntiat esse prauam, hoc est, luce &

integritate sua priuatam, & à rectitudi-
ne auersam: & Apostolus dicit, sapien-
tiam carnis esse inimicitiam aduersus
Deum. Altius igitur, quam ad dissidium
appetitus & rationis hæc Dei querela
nos vocat, & ipsam huius dissidii accu-
sat causam, hoc est, originalem naturæ
corruptionem, quam ex lapsu paren-
tum trahimus per generationem, &
quæ omnia cordis figura inquinat,
donec per Spiritum sanctum regenera-
tur. III. Non ab adolescentia demum
prima, vel secunda, vel tertia hominis
aetate incipere hanc prauitatem, sed no-
biscum nasci, euincitur non solum ex
voce Hebreæ, à pueritia eius: à qua ne vel-
vnum excipiamus diem: dixerat Deus
cap. 6. vers. 5. כִּי הוּא בְּכָל הַיּוֹם אֶת-
כָּל הַיּוֹם: sed etiam ex similibus Scripturæ testimoniis:
Psal. 51. In iniustitate conceptus sum. &c. Job.
14. vers. 4. Quis dabit mundum ex immuni-
do: ne unus quidem: etiam si, ut LXX.
reddunt, unus tantum diei vita eius es-
set in terra. Ambrosius citat: Non est sine Ambr. &
peccato nec unius diei infans Ephes. 2. Eramus arca &
filii iræ natura, sicut & ceteri, &c. Net. c. 11.

C A P I T I S N O N I

Argumentum, Usus.

Est hoc caput partim didascalicum, partim historicum. Primo continet concionem Dei ad Noach de variis rebus ad doctrinam & consolationem ipsius & universi generis humani spe- & antibus. Nam benedictionem in creatione coniugibus datum, necnon dominum in bruta ipsis confirmat: eis carnium concessio, penuriam eorum subleuat: ad incolumentem eorum homicidia prohibet: magistratum ciuilem gladio armat: denique promissionem de non venturo diluvio, & man- fuso usq; ad finem naturæ ordine repetitam, scilicet pactio & visibili Iridis symbolo obsignat. Hac concio Deum summe beneficium atque φιλάνθρωπον esse docet, amantem vitæ ac salutis nostræ, & velle in genere humano iucundam esse societatem, vigere honestas leges, & seruare Ecclesiam usque ad mundi finem. Deinde addit historiam de sanctissimi viri Noach insrmitate, longuitate, & obitu.

Duae igitur sunt partes capituli.

I. De sanctionibus Dei post diluvium
ad Noach, usque ad vers. 18..

II. De lapsu, aetate, & excessu No-
ach.

PRIMA